

Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

KOMISSION ILMASTO- JA ENERGIAPAKETTI – MERKITTÄVIMMÄT PÄÄKOHDAT

Ehdotus päästökaupan muutosdirektiiviksi vuosille 2013–2020

- Päästöoikeuksien maakohtaisesta taakanjaosta ja kansallisista päästöoikeuksien jakosuunnitelmista (NAP) luovutaan ja oikeudet jaetaan EU – tasolla
- Komissio määrittelee 30.6.2010 mennessä päästöoikeuksien kokonaismäärän, josta lähdetään liikkeelle. Pohjana on kaudelle 2008 - 2012 jaetut oikeudet. Huomioon otetaan myös myöhemmin mukaan tulleiden uusien maiden ja toimialojen päästöt.
- EU:n kokonaispäästö määrä pienenee alkupisteestä laskettuna lineaarisesti (1,74 % vuosittain) vuoteen 2020 mennessä. Tällä saadaan aikaan 21 % päästövähennys vuoteen 2005 verrattuna. Uuden järjestelmän alkuvuoden (2013) päästöoikeuksien kokonaismäärä löytyy tältä lineaariselta suoralta.
- Kokonaispäästöoikeuksista otetaan sivuun 5 % uusia toimijoita varten
- Huutokaupan osuutta päästöoikeuksien jakomenetelmänä lisätään huomattavasti
 - Arvioidaan, että 2/3 päästöoikeuksista jaettaisiin huutokaupalla vuonna 2013 ja määrä kasvaisi vuosittain siten, että vuonna 2020 kaikki oikeudet huutokaupattaisiin.
 - Komissio julkaisee huutokauppasäännöt 31.12.2010.
 - Huutokaupattavista oikeuksista 90 % jaetaan jäsenvaltioille perustuen 2005 vuoden päästöjen suhteellisiin osuuksiin. Myös vuosi 2006 on mahdollista ottaa huomioon, jolloin jako perustuisi vuosien 2005–2006 päästöjen keskiarvoon.
 - 10 % huutokaupattavista oikeuksista jaetaan solidaarisuusperustein alimpien BKT:n jäsenmaille.
 - Tietyillä toimialoilla oikeudet jaetaan 100 %:n huutokaupalla heti vuodesta 2013 lähtien: kaikki sähköntuotanto, hiilen talteenotto, varastointi ja kuljetus.

Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

- Komissio arvioi huutokauppatuloiksi 50 miljardia euroa. Jäsenvaltioiden tulisi käyttää huutokauppatuloista vähintään 20 % päästöjä vähentäviin hankkeisiin.
- Ne sektorit, jotka eivät kuulu 100 %:n huutokaupan piiriin, voivat saada ilmaisia päästöoikeuksia. Komissio laatii 30.6.2011 mennessä säännöt ilmaisjaon järjestämiseksi (Community wide rules for harmonised free allocation). Käytännössä ehdotus rakennetaan komitologiamenettelyllä erillisessä komiteassa.
- Ilmaisjaossa yleisperiaatteena on, että ilmaisten oikeuksien määrää vähennetään vuosittain: vuonna 2013 on mahdollista saada ilmaiseksi 80 % siitä oikeuksien määrästä, joka on määritelty komission ilmaisjakoa koskevissa säännöissä. Ilmaisten oikeuksien osuus vähenee 10 % vuosittain vuoteen 2020 mennessä siten, että vuonna 2020 kaikki päästöoikeudet jaetaan huutokaupalla.
- Poikkeuksena edelliseen: vuonna 2013 ja sen jälkeenkin laitokset, jotka toimivat sektoreilla, joihin kohdistuu merkittävä hiilivuodon riski, voivat saada jopa 100 %:n ilmaisjaon vuoteen 2020 saakka. Prosenttiosuudessa huomioidaan mm. energiatehokkuus ja päästöjen vähentäminen (sektori-kohtainen suoritusperusteinen vertailu, benchmark?). Komissio määrittelee edellä mainitut sektorit 30.6.2010 mennessä ja tarkastelee sektoreiden tilannetta uudestaan aina kolmen vuoden välein. Keskeinen kriteeri sektoreita valittaessa on niiden mahdollisuudet siirtää päästöoikeuksien kustannukset tuotteiden myyntihintaan ilman merkittävää heikennystä markkinaosuuksissa. Direktiiviehdotuksessa todistustaakka asetetaan toimialoille.
- Tehokas yhdistetty sähkön ja lämmöntuotanto voi saada ilmaisia oikeuksia vain lämmön osalta. Myös teollisuuden oma energiantuotanto koskee vain lämpöä. Komission vahva tulkinta on, että kaikki sähköntuotanto kuuluu huutokaupan piiriin, joka koskisi myös teollisuuden omaa sähköntuotantoa.
 - resitaalissa nro 19 on epäselvä viittaus, jossa todetaan, että sektoreilla, joilla on hiilivuodon riski ja sähkön suhteellinen osuus tuotantokustannuksista suuri, voidaan sähkön kulutus huomioida tuotantoprosessissa ilmaisia oikeuksia jaettaessa. Tämä koskisi siis vain em. erityissektoreita, joille on mahdollista jakaa oikeudet jopa 100 %:sti maksutta. Artiklateksteissä tästä ei kuitenkaan mainita mitään, joten viittauksen merkitystä pitää tutkia.

Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

- Komissio tekee kesäkuuhun 2011 mennessä kv. ilmastopimuksen tilanteen perusteella arvion siitä, onko energiain-tensiivisellä teollisuudella merkittävä hiilivuotoriski. Analyysin perusteella on odotettavissa myös mahdollisia ehdotuksia hii-livuodon torjumiseksi (esim. ilmaisesti jaettavien osuutta lisä-tään tai järjestelmä, joka tasaa eri maiden rasiutusta (tuontitul-li?).
- CDM/JI hankkeiden käyttöä rajataan edelleen: jos kv. ilmas-tosopimus saadaan aikaan ja EU:n päästövähennystavoite nostetaan 20 % – >30 %, yritykset voivat hoitaa puolet vä-hennysvelvoitteista em. mekanismeilla.

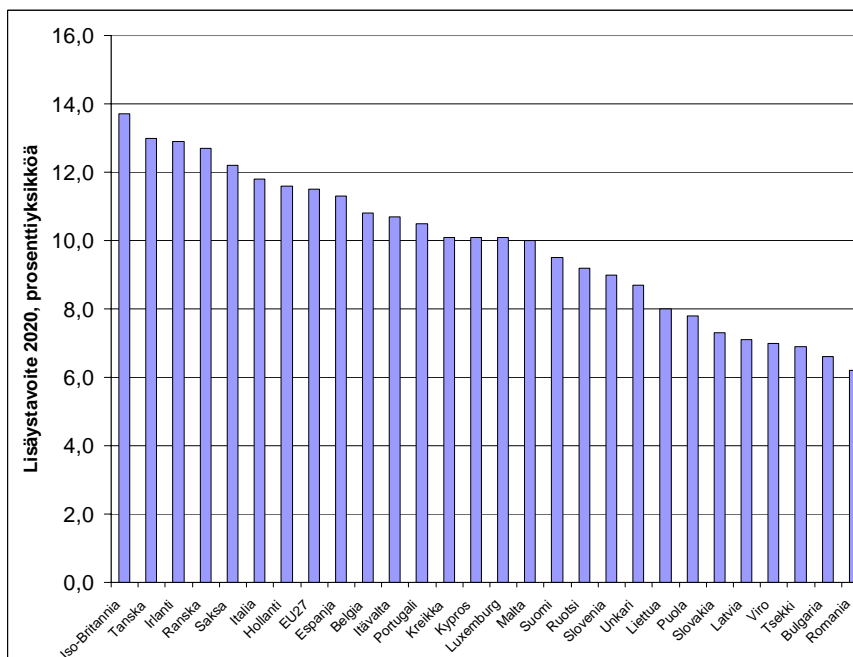
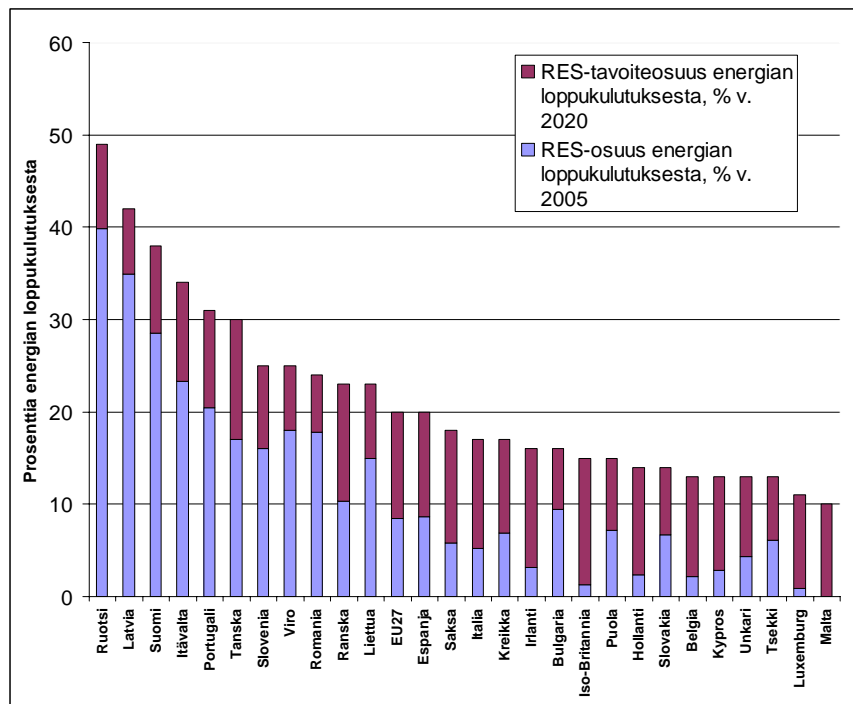
Uusiutuvan energian puitedirektiivi

- 1) Suomen uusiutuvan energian maakohtainen % -osuustavoite on 38 % energian loppukulutuksesta v. 2020 (v. 2005 28,5 %, lisäys 9,5 prosenttiyksikköä).
 - esimerkkejä muiden maiden tavoiteosuuksia:
 - Ruotsi 49 % (+9,2 %-yks.)
 - Itävalta 34 % (+10,7 %-yks.)
 - Ranska 23 % (+12,7 %-yks.)
 - Liettua 23 % (+8 %-yks.)
 - Espanja 20 % (+11,3 %-yks.)
 - Saksa 18 % (+12,2 %-yks.)
 - Kreikka 17 % (+10,1 %-yks.)
 - Iso-Britannia 15 % (+13,7 %-yks.)
 - Hollanti 14 % (+11,6 %-yks.)
 - Slovakia 14 % (+7,3 %-yks.)
 - Belgia 13 % (+10,8 %-yks.).

Lisäksi liikenteen polttoaineista 10% on tuotettava biopolttoaineilla vuoteen 2020 mennessä.

Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

- 2) Jäsenmaiden tulee direktiivin mukaan laatia kansalliset suunnitelmat uusiutuvan energian lisäämisestä sähköntuotannossa, lämmityksessä ja jäähdytyksessä sekä liikenteessä. Komissio seuraa jäsenmaiden edistymistä uusiutuvan energian hyödyntämisessä. Jäsenmaat päättävät itsenäisesti sovellettavista edistämiskeinoista niin energiantuotannossa kuin muillakin sektoreilla.

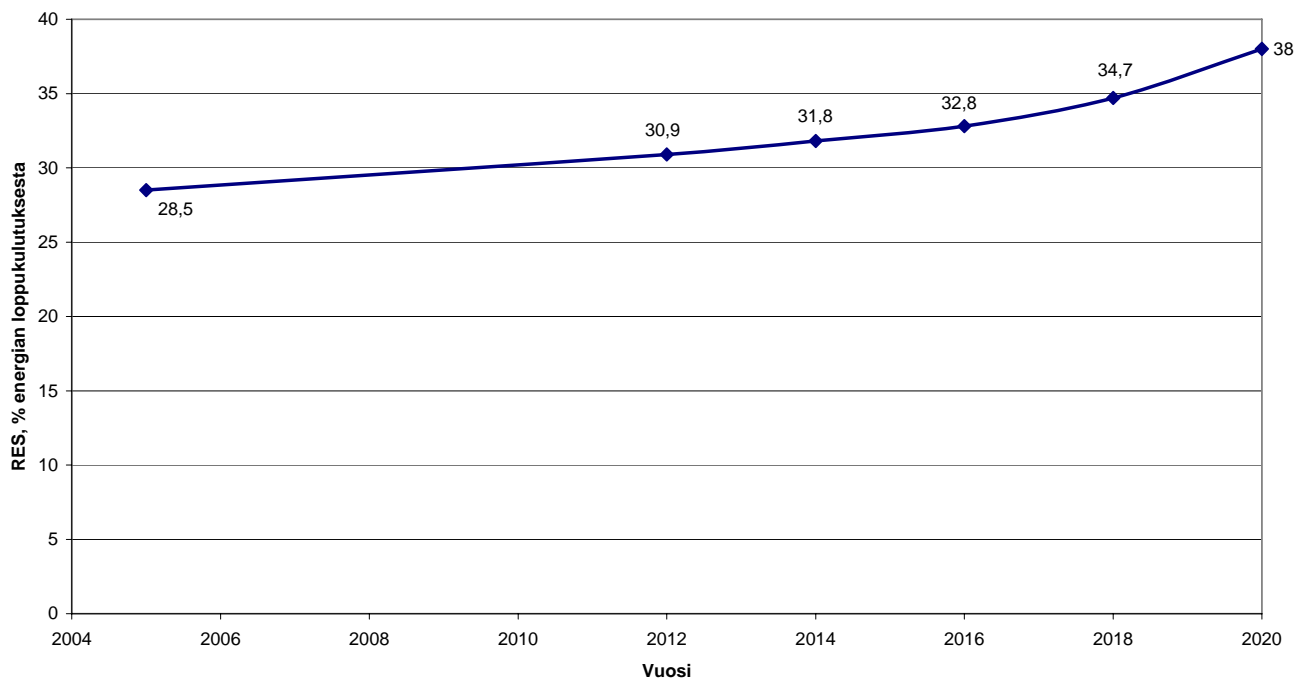
Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

- 3) Jäsenmaat päättävät toimenpiteistä uusiutuvan energian edistämiseksi ympäristöperusteisten valtiontukien sääntöjä noudattaen. Pakollisena otetaan käyttöön uusiutuvan energian alkuperätakuutodistukset (Guarantees of Origin) sähkölle ja lämmölle. Ehdotettu järjestelmä ei kuitenkaan sellaisenaan synnytä EU:hun laajaa alkuperätakuukauppaa tai harmonisoi Euroopassa käytettäviä uusiutuvan energian edistämiskeinoja. Sertifikaatteja voi myydä vain, jos ko. jäsenmaa on saavuttanut uusiutuvalla energialle asetetut välitavoitteet (v. 2012: 25% lisäystavoitteesta, v. 2014: 35%, v. 2016: 45% ja v. 2018: 65% lisäystavoitteesta).

Jäsenmaa, jossa alkuperätodistus on myyty ja jossa se mitätöidään, laskee sen hyväkseen maan tavoitetta täytettäessä. Jäsenmaa voi vaatia ennalta hyväksymistä alkuperätodistusten kaupalle (eli estää ja rajoittaa kauppaa), jos se on välttämätöntä maan energiahuollon tai ympäristötavoitteiden kannalta tai oman tavoitteen saavuttamiseksi.

Puitedirektiivin ohjeistamat välitavoitteet Suomen uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvattamisessa 38 %:in v. 2020 mennessä

- 4) Puitedirektiivissä ei ole riittävästi turvattu biomassan raaka-ainekäyttöä teollisuuden tarpeisiin.

Päästökaupan ulkopuolisia sektoreita koskeva päätösehdotus

Mikael Ohlström/Helena Vänskä

4.2.2008

- Ehdotus laajentaa päästövelvoitteet myös päästökauppa-sektorin ulkopuolisille toimialoille, kuten maatalouteen, jätteiden käsittelyyn, liikenteeseen, kotitalouksiin ja rakentamiseen jne.
- Ehdotuksella tavoitellaan kaiken kaikkiaan 10 %:n päästövähennystä EU-tasolla. Ehdotus sisältää maakohtaiset, prosentuaaliset päästövähennystavoitteet kullekin jäsenmaalle koskien päästökauppa-sektorin ulkopuolisia aloja. Jäsenmaa voi itse päättää, miten päästövähennys toteutetaan eri aloilla. Suomen vähennysvelvoite on 16 % vuoden 2005 tasosta.